

קלב:

עין משפט
נר מצוה

קִיַּם א ב ג מ"י פ"ו מו"י
זכ"ה וזמנה ה"ל ט
ישי' במ"ה סמג עשין סג
עושי' אה"ע ס"י קו ספ"י
א:
קיד ד מ"י שס הלכה י
עושי' שס ס"ב:

רבינו גרשום

ומקלי חבורה שני כגון:
 זכרולו וזה חנני מתיקין
 בחבורה וזכרולו וזה חנני
 שני אצ"י דלא בקלה עליה
 קבול מותר אחרי חקק אש
 וזה אבדה בחבורה: מכלל
 דתיק סבר חבורה וקבלה
 מעליה בעי ויזי תרומה
 ואי משנה נתון החם ר'
 יוסי אור ומשנה אור דמי
 בקבלל כל שיהא: והנני
 א"י יהודה אומר: אבדה
 בחבורה בזמן שהיה שם
 וקבלה עליה ר' יוסי אור
 דלא זכור ר' יוסי אור
 ואחר וקבל חבורה
 דאמר: לעיל מתיקין דתיק
 חבורה מעליה אור
 וקשיא לזכרולו אחרי דלא
 בעינן קבלה מעליה לזכר
 חב' וזה חנני מתיקין

[illegible]

א) נראה דגיל אחר ליה
תקטלי לא אחינת יסר.

יש נוחלין פרק שמיני בבא בתרא

מבולל רתנא קמא בחיבה וקבוצה בעי. ונכנסה גירדא מלי
למימר נחת רוח עשירי נעלי ואס תאמר מנא ליה דעמי
תרווייו דלמא דנכסיה גירדא סגי ו"ל דאס כן מלי אע"פ דקאמר
ר' יוסי דמשמע שכל להקל על דברי תנא קמא דהא קבלה עדיפא
ממחיה ואכ"פ ור' יוסי מהמיר דכרי

וּמִקּוּלֵי כְּתוּבָה שֶׁנּוּ כָאן תִּנּן כִּי יוֹסִי אֹמֵר
אִם קִבְּלָה עֲלֶיהָ אֶעֱפֹה שֶׁלֹּא כָתַב לָהּ אֲבֵרָה
בְּכַתּוּבָתָהּ מִכָּל דָּח"ק סָבַר כְּתִיבָה וּקְבֻלָּה בְּעִי
וְכִי תִּמְאָ כֹּלֵל ר' יוֹסִי הָיָה וְהָא תִּנְיָא אֹמֵר רַבִּי
יְהוּדָה אִמְתִּי שְׁהִיתָ שֶׁם וּקְבֻלָּה עֲלֶיהָ אֲבָל
הִיתָה שֶׁם וְלֹא קְבֻלָּה עֲלֶיהָ וְלֹא תִּיּוֹבֵחָ
הִיתָה שֶׁם לֹא אֲבֵרָה כְּתוּבָתָה תִּיּוֹבֵחָ וְדִלּוּהּ
תִּיּוֹבֵחָ אֹמֵר לִיה רַבָּא לֵרַב נַחֲמָן הָא רַב הָא
שְׁמוּאֵל הָא ר' יוֹסִי בְר' חֲנִינָא מִר מַאי סְבִירָא
לִיה א"ל שְׁאֵי אֹמֵר יִכְיוֹן שְׁעִשְׂאָה שׁוֹתֵף בֵּין
הַבְּנִים אֲבֵרָה כְּתוּבָתָה אִתְּמַר נָמִי אֹמֵר רַב
יוֹסֵף בְּר מַנְיוּמִי אֹמֵר רַב נַחֲמָן כִּיּוֹן שְׁעִשְׂאָה שׁוֹתֵף
בֵּין הַבְּנִים אֲבֵרָה כְּתוּבָתָה בְּרַע רַבָּא בְּבִרְיָא
הִיאָךְ מִי אֲמַרְיִן בְּשִׁכִּיב עוֹל דִּידֶעָה
לְדִלִּית לִיה וּקְמַחְלָה אֲבָל בְּבִרְיָא סְבִירָה הִדֵּר
ת לִיה תִּקּוּן הֵהוּא דֹאמֵר לָהּ פִּלְגָא לְבֵרַת
יִפְרִי אִיקְלַע רַב נַחֲמָן לְסוּרָא עוֹל לִגְבִי רַב
יֹאמֵר לִיה הִכִּי אֹמֵר שְׁמוּאֵל יִפְּלִי לֹא הִקְנָה
דֵּה כְּתוּבָתָה אֹמֵר לִיה אִימּוֹר דֹּאמֵר שְׁמוּאֵל
נָא פִּירָא (א) הוּא אֹמֵר לִיה יִמְסַלְמִלִי קָא אֲמַרְתָּ
הֵהוּא דֹאמֵר לָהּ תִּלְתָּא לְבֵרַת וְתִלְתָּא לְבֵרַת
וְיָה סָבַר רַב פִּפִּי לְמִימֵר לֹא שְׁקָלָא אֵלֹא תִּלְתָּא
אֹמֵר

[illegible]

הוא קאי דשאר בעלי חובין לא אכדו מוחלין השעבוד שעל הנכסים הללו והנמי לענין זיבורית וכדמפרש טעמא האיש רוצה לישא אשה רוצה לינשא דניחא לה בכל דהו כדריש לקיש טוב

לתיבתן דר מלמיתב ארמנו אלב
 שאר בעל חוב ששעיה טוביה לנהל אלב
 מקלין גביה דנשכיל שהוא עושה
 טובה אין לו לחדר בתום: ה"ג סק
 ב"י יוסי אומר אם קבלה עליה אע"פ
 שלא כתב לה אצדה כתובה. וק"פ
 דהא היא נכנס' פאה. כתב לה אע"פ
 שלא קבלה לא גרסין. קבלה עליה
 שמתלה להם השעבוד צפירוש: מכלל.
 דשמעיה רבי יוסי לת"ק דבני קבלה
 גמורה עם הכתיבה דאם איתא
 דכתיבה לתוך קאמר הכי הוי הוי ליה
 לרבי יוסי למימר קא על פי שכתב לה
 לא אצדה כתובה אלא אם כן
 קבלה עליה וק"פ לכל הני דעלי
 דמוקי למלמיתב בשעתא שלא נתרתי
 צפירוש דהכי הוי הוי לתרוצי הכא
 במאי עסקין בשקבלה עם הכתיבה
 דק"א נמי דקדמי קיפא רבי יוסי אומר
 ר"ה: וכן פאה כולה ר' יוסף יוא.
 ואשמעין רישא דכתיבה קרקע כל
 שהוא לתוך אצדה כתובה ואשמעין
 נמי בסיפא דאם קבלה אע"פ שלא
 כתב לה אצדה כתובה דאז הוה לא
 ומושם דכתיבה לתוך אצדה מיירי
 רישא אינטריכו לתרוצי נמי שטירו:

מסורת הש"ס

(א) כתובות קי: בטרדות נכ:.
(ב) פאה ס"ג מ"ג.

הגהות הב"ח

(א) נב' הכה פירא בעלמא
הוא: (ב) שם מטעמיל ידא.
דיב ע"י פ' מי שמה דף ק"ג:
(ג) רש"ב"ם ד"ה או דלמא
וכו' המינעיל ליה או:
(ד) ד"ה והכא פירא בעלמא
הוא דכא: (ה) תוס' ד"ה
מכלל וכו' ודיק דחבא קמא:

מוסף רע"י

מקולי כתובה שנו כאן.
כאן הקלו בכתובה וזו אמת
מקולי כתובה (כתובות פ'
בכורות ז.ב.)